

ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ...ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚΙ

Η Γερμανία δολοκλήρη εινε τελευταίως ανάστατη με μιά περιεργή καί δραματική ιστορία.

Τώρα τελευταία έγινε εξεί μεγάλησ θόρυβος γύρω από μιά σπουδαιοτάτη ανακάλυψη. Κάποιος Γερμανός ισχυρίζετο πως είχε ανακαλύψει μιά μέθοδο, διά της οποίας τού καουτσούκ, χωρίς να χινή διόλου την ελαστικότητά του, έγινετο αδιαπέραστο από τις σφαίρες.

Ο εφευρέτης επροκάλεσε πολλούς κεφαλαιούχους καί έκαμιναν έπιλοσ τον πεπτιστικότατο πειραμα. Έπυροσαν ένα βλήκο από τού καουτσούκ αυτό καί στάθηκε να τόν πυροβολούν με πολλές σφαίρες.

Τό πειραμα αυτό απέδειξε, ότι όχι μόνο τού γλέκο δεν είχε τραπηθεί, αλλά ούτε καί η παραμικρή γραμμάτιονα δεν είχε γίνει ετάνω του !...

Ένας από τούσ κεφαλαιούχους τότε, ενθουσιασμένος καί βέβαιος ότι έλαμινε την τύχη του, άγορασε τη εφευρεση.

Σέ λίγες μέρες δέ είχε προσκαλεσμένους στό χτήμα του καί θέλησε να τούσ εκλήξη με τού αδιάρτητο καουτσούκ. Έφόρεσε, λοιπόν, τού βλήκο καί εστάθη να τόν πυροβολήσουν. Με τήν πρώτη σφαίρα, όμως, έπεσε άνωσ !

Διετάρχησαν άμέσως αναρρίσεις καί ίδου τί άνεκαλύφθη. Τό περιφημο αδιαπέραστο καουτσούκ ήταν έντελώς συνηθισμένο καουτσούκ καί τίποτε άλλο ! Ο διηεν εφευρέτης, όμως, ήταν ένας πωρήν ταχιδρακτιλογορός, που κατόρθωσε τεχνικότατα την τελευταία στιγμή ν' αλλάξη τις σφαίρες με τις οποίες θα τόν πυροβολούσαν καί να βάλη στη θέση του άλλους κώνους σφαίρων. Δυστυχώς, ο παληάνθρωπος αυτός κατόρθωσε να διαφύγη.

οιέρα καί επειδή κ' έμένα μ' άρεσε λίγο αυτό, δέ βιαζόμουν ν' αποκαλυφθώ. Ωστόσο σιγά-σιγά, ο ρόλος της χαμαριέρας, που τόσο μου άρεσε στην άρχη, την τέταρτη μέρα άρχισε να με πλύνει. Είχα βέβαια όλες μου τις ελευθερίες, μιά ημιον μιά...χαμαριέρα. Γι' αυτό αποφάσισα να πετύξω τη μάσκα καί ειπα την τέταρτη μέρα τού πρωί στόν ύπολογογο :

— Ατόμω μη βγήτε έξω.Περιμένετε με στην κάμαρά σας. Σας ετοιμάω μιά εκκληση.

— Τι εκκληση ; μου ειπε είνεως.

— Περιμένετε τού βράδυ πρώτα.

Όλη μου την ήμερα την πέρασα ετοιμάζοντας τη βραδινή μου τουαλέττα. Οντολάρισα τιά μαλλιά μου, καλλοκοστήκα, άρωματιστηκα καί αποκάμψαμε με τη σκέψη μου την εκκληση του, όταν θά μ' έβλεπε έτσι.

Όταν, τέλος, ήρθε τού βράδυ, πήγα αζαφνα στην κάμαρά του. Εκείνος, βλέποντάς με, ξαφνίστηκε τόσο ώστε έκανε δύο βήματα πίσω.

— Θεέ μου ! φώναξε. Τι είν' αυτά ;
— Απλούστατα, ειμ' εγώ, φιλε μου ;
— Τρελλάθηκες ; Τι σημαίνει αυτή η μεταμόρφωσις ;
— Δεν σημαίνει τίποτε' αυτά εινε τιά συνηθισμένα μου ρούχα !
— Ασε τιά ρέψιματα ! Σέρεις πως κοιάζει έτσι ; Σάν καροταέρης με σμοαν ! Μη βγής στό δρόμο έτσι γιατί θά σε προγγήξουν τιά παιδιά !

Τότε έγω πεποιημένη τού απάντησα, τονίζοντας μιά-μιά τις λέξεις :

— Τά ρούχα αυτά που φοράω εινε σύμφωνα με την κοινωνική μου θέση και την περσониα μου' ειμια μιά γυναίκα τού κόσμου άφ'σποζοκιάς !...

— Ω, Έσύ...έσύ...γυναίκα τού κόσμου !... Άριστοκράτις !...

Καί έδοξασ σού γέλια. Έπειτα επρόσβησε :

— Ας τιά τούρα αυτά !...Δέν ειμια κανέναν ηλίθιος να σε πιστέψω...Σέρεις σε μένα δέν πιάνουν τέτοιες κοροιδίες !... Έγώ τις μυοίκομαι τις γυναίκες καί καταλαβαίνω τι εινε η καθεμιά... Έσύ εισαι καί ησουν πάντοτε μιά καμαριέρα !... Άκούεις !...

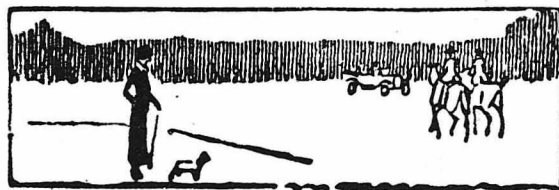
Τότε έγω μάνισα καί άρχισα να τού μιλω βάνανσα. Μά καί χείρες θήμισε καί λυσοασμένος από τού υπερβολικό μου ήφος, μ' έσπορξε έξω :

— Πήγανον ! μου ειπε. Πήγανον να βγάλής αυτά τιά ρούχα που δέν ταιριάζουν σε μιά χαμαριέρα ! Ξαναφόρεσε τη σκούφια σου καί την άσπρη σου ποδιά. Μ' αυτά τιά ρούχα μην ξαναφανής μπροστά μου.

Έγώ έφυγα καί τοσοχόταν ο θυμος μου, ώστε δέν με ξαναειδε πιά. Με περιμένει άκόμα.

Αυτή εινε η μικρή μου ιστορία. Ίσως νά ειχα άδικο που πήρα τιά πράγματα τόσο τραγικά. Ίσως μάλιστα να μου πής:— Όλα αυτά αποδεικνύουν πως έπαιξες τού ρόλο σου θαμνάσως,σα μιά τελεία ήθοσική. Καί αυτό εινε πολύ κολακευτικό γιά σενα !... Μά ελα που δέν εινε διόλου κολακευτικό τού ότι άρεσα στόν ύπολογογο μου ως υπηρέτρια, ενώ ως κούφα τού κόσμου τού φάνηκα γελοία !...»

Κάρλος Φρέλύ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ Τ.ΧΑΡΝΤΥ

Ο Χάρντυ καί τιά παιδιά

Πρό ήμερών άνοιξαν τη διαθήκη τού ποό δμιώνυ αποθανόντος διασημου Άγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ. Η σχετική συμβολαιογραφική πράξις χρονολογείται από τις 24 Λυγούστου 1922 σ' έποχη δηλαδή που ο συγγραφέας ήταν 82 χρονών.

Άρνηει όλη του σχεδόν την περιουσία (που υπερβαίνει τιά 35 εκ. δραχ.) καί προέχεται όλη από τιά κέρδη της ερχομιάς του) στη χήμα του. Έκεινο όμως που εινε περιέργο σ' αυτή τη διαθήκη εινε η παράγραφος η σχετική με τη βίλλα τού Χάρντυ στό Μιζ-Γκάτ, η οποία μετά τού θανάτου της χήμας του, πρέπει να περιεβήθη στό πρώτο από τιά παιδιά του μολιά αυτό θά γίνη εικοσπενός χρονών.

Ο Χάρντυ όμως ούτε από τόν πρώτο του γάμο, ούτε από τού δεύτερο είχε άποκτήσει παιδιά. Τό γεγονός όμως ότι διά της διαθήκης άρνηει τη βίλλα του στό πρώτο παιδί, αποδεικνύει ότι ο Άγγλος συγγραφέας ούτε στα όγδονταδύο του χρονία-δέν είχε άπτελιστή καί ήλιαιε άκόμη ν' άποκτήσει παιδί.

Η Δημοτικότης τού Τόμας Χάρντυ

Ο Τόμας Χάρντυ ήταν πολύ άγαπητός στην περιφέρεια τού Έσσεξ, όπου κατοικούσε. Όταν τού φέρετο που έβλεπε τού λείψα του βγήκε από τη βίλλα του, οι φορείς του με δυσκολία άνοιξαν πέρασμα μέσ' απ' τού σιπηλό πλήθος που είχε συγκεντρωθή απ' έξω γιά ν' άπεινώνη τόν ύστατο χαρτίστομό σ' εκείνον που όλος ο κόσμος στην περιφέρεια τόν αποκαλούσε αλλοιούστατα «Μάτσαλα Τόμ».

Λίγες μέρες άργότερα, ένας χιμηκός ο οποίος ήξερε ότι η τέφρα τού ποιητού θά έναποτιθέτο στη Γουιά τόν ποιητών στό άββάτο τού Ουεστμίνστερ—όπου ως γνωστόν μεταφέρονται οι νεκροί τού μεγάλου άνδρου της Άγγλίας—έστειλε στην οικογένεια τού ένα κασσών γεμάτο χόμα τού οποίο συνόδευε με την ακόλουθη έπιστολή.

«Εμείς εδώ έχομε τη γνώμη ότι ο Τόμας Χάρντυ θά έπερε να ταφη μέσα στό χόμα τού τόπου του. Έπειδή όμως αυτό δέν εινε δυνατό, πήραμε λίγο χόμα από τού μέρος όπου γεννήθηκε καί σας τσούτέλλουμε με την έλπίδα ότι θά τού ανακατέψετε κα' αυτό μαζί με τού άλλο χόμα στό όποιο θά έναποτιθέτη τού λείψανό του.»

Την έπιστολή αυτή την υπέγραφε κάποιος Χριστοφορός Κορμυέν, χωρικός τού Έσσεξ, ηλικίας έβδομηντα χρονών.

Η καρδιά τού Χάρντυ

Αν τού λείψαγο τού Χάρντυ ένεταφιασθή στό άββάτο τού Ουεστμίνστερ, σύμφωνα με την τατηρορηματική επιθυμία της χήμας του καί τόν άλλον συγγενών του, η καρδιά του όμως δεν έφυγε από τού μέρος γιά τού όποιο ο αποθανών συγγραφέας έννοσθε τούση άγάπη. Την έβλεισαν μέσα σε μιά μπρονζίνη ληκνύθου καί την ένεταφιασαν στό Έσσεξ, στόν χήπο της μικρής εκκλησίας τού Σίνσφορντ.

Ήταν επιθυμία τού Τόμας Χάρντυ τού ίδιου να ένταφιασθή σ' αυτό τού μέρος. Ο εφημέριος μάλιστα τού Σίνσφορντ επιδεικνύει μιά έπιστολή τού συγγραφέως, στην όποια πρό τετραετίας τού έγραφε τιά εξής :

«Θεωρήτε με κ' έμένα ως ένοζήτη σας. Κ' έλπίζω ότι δέν θά πούσετε να με θεωρήτε ως τούτονον όταν θά βρισκόμαι όχι όρθός, αλλά καί σ' όρθιότατη θέση.»

Μ' αυτό έννοσθεσ φυσικά ότι ήθελε καί τού σώμα του να ένταφιασθή στό Έσσεξ, μα οι μεθαναντιές επιθυμίες τόν μεγάλου άνδρου, πολλές φορές δέν πραγματοποιούνταν ακριβώς λόγω της δόξης τού.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Συμβαίνει συχνά μιά γυναίκα να δώση τόν ερωτά της χωρίς να πάρη πίσω τίποτε ως αντάλλαγμα κα' ενώ άνάβει χιλιας επιθυμίες με την όμορφιά της, μέσα στις καρδιές, η δική της μένει ήσυχή.

Η. Μπόσν

Ένας τίμος άντρας πρέπει να διατηρη άπέναντι της σούχνογ του τού σεβασμό που είχε όταν ήταν άρραβωνιαστικός της.

Α. Ντυπουί